

ROME EN PARIJS

Als aandachtige secundaire scholieren weten jullie best dat deze twee wereldsteden niet op één dag gebouwd werden.

Dezelfde redenering gaat natuurlijk ook op voor de omschakeling naar ons nieuw spelconcept.

Met vallen en opstaan én tonnen geduld, zullen we ons leer -en groeiproces naar modern voetbal verder zetten. Op mij kunnen jullie rekenen en ik blijf er rotsvast in geloven dat we zó op langere termijn een inhaalbeweging kunnen maken en zelfs voorsprong kunnen opbouwen tegenover ons omringende ploegen.

De wedstrijd van vandaag begon heel goed. Na 6' scoorde Lukas L in één tijd op voorzet van Dries.

Na 8' vond Niels dat het moment aangebroken was voor een soloactie en hij joeg de bal mooi tegen de netten. 2-0 en voor de eerste maal dit jaar, stonden we zelfs voor.

De trainer had gevraagd de match deze keer vanaf de aftrap geconcentreerd aan te vatten. Goed gedaan jongens !

Maar wat jullie daarna lieten zien.... ? Dat was gewoon huilen met (Bruno's) pet op.

En als je erom vraagt dan krijg je miserie: een paar gemiste kansen dat wel, maar Herne kreeg meer en meer veldoverwicht en wij hielden ons vooral bezig met slordige passes en onnodig balverlies. In de 22' kregen we om deze negatieve trend te bevestigen, op een te vermijden manier, de aansluitingstreffer tegen: 2-1. Maar nogmaals: dit gaat nog gebeuren en maakt deel uit van het leerproces. Alleen mag dat nooit 25 opeenvolgende minuten duren.

Mochten we dit doen tegen Herne A, dan gaan we rusten met een dozijn tegengoals. Een verwittigd man is er twee waard !

Niet dat het aan de verdedigende linie lag, ik zag over hele wedstrijd met Gianni en Loris twee goede flankverdedigers en Maxim en Brecht mogen als centraal duo ook op een goede prestatie terugblikken.

En ook Jorden was actiever aanwezig dan verleden week, nu vooral werken aan de concentratie.

Dat laatste geldt trouwens voor elke speler !

In de kleedkamer kon de T1 zijn hart weer luchten door enkele frappante foutjes aan te duiden en aan te geven hoe ze in 't vervolg te voorkomen. Voorkomen is immers noch altijd beter dan genezen.

Dat volstond ruimschoots om gemotiveerd terug op het veld te stappen.

En dat zag je er meteen aan.

Positief dat jullie de knop mentaal omdraiden en veel gegroepeerder druk gingen zetten op de tegenstander.

Na 7' resulteerde dat (zoals door de T1) voorspeld eindelijk in een goal van Wauter, na voorbereidend werk van Lukas L: 3 - 1.

Een minuut later werkte een goedspelende Dries met een knappe kopstoot, een al even vakkundige voorzet van Shane, voorbij de bezoekende doelman: 4 - 1.

Ik zag Niels op de bank ongeduldig zitten schuiven om ook zijn duit in het zakje doen.

En jawel, in de 52' scoorde hij de 5 - 1 na goed storend werk van Wauter op de verdediging.

Vijf minuutjes later, prikte Niels trouwens zijn derde van de dag tegen de netten en deze keer als een volleerd goaltjesdief.

Boodschap voor de aanvallende linie: onthoud vooral uit deze twee laatste goals dat op het gepaste moment druk zetten op de tegenstander snel resultaat kan opleveren.

Dat we in onze overwinningsroes, 5 minuten voor affluiten, nog een “Herns” tegendoelpunt te verwerken kregen, beschouw ik eerder als een fait divers.

Vandaag kon ook Olivier voor het eerst kennismaken met ”competitie”voetbal. Nog geen volledige helft, maar in dit stadium kan dat nog niet.

Je kan wel iemand voor de leeuwen gooien, maar we gaan dat slim aanpakken. Stelselmatig de invalbeurten verlengen en op meerdere posities proberen.

Een goed advies hierbij: op training geconcentreerd werken én goed observeren hoe het moet, en dan ga je er sowieso op vooruit gaan. Je bent nu deel van het team, je krijgt ons krediet (dat zal je mama graag horen als “lending”specialiste).

En de medaille voor “pijn verbijten” die gaat ongetwijfeld naar de Cap, die moedig en zonder klagen zijn best doet.

Maar je zag gewoon dat hij met teveel pijn speelde vandaag. Groot voetbalhart maar toch opletten en “luisteren” naar je lichaam.

Dat brengt me trouwens bij de twee niet-geselecteerde van dit weekend: Celle (ziek) en Liam (lies)

De eerste kwam niet alleen letterlijk en figuurlijk “goedgemutst” het team aanmoedigen, hij trakteerde ook nog op chocoladewafels voor zijn recente verjaardag.

Proficiat alvast !

De Liam plaatste ik vrijdagavond preventief op non-actief. Met liesblessures dienen we zeer omzichtig om te gaan want anders wordt dat een straatje zonder einde.

Laten we hopen dat eind volgende week het grootste leed geleden is.

Zo, drie wedstrijden achter de rug,

4 punten op 9,

een positief doelpuntensaldo (+3),

zowel van een overwinning, een gelijkspel als een nederlaag geproefd.

wat kunnen we ons eigenlijk in dit leerproces (dat zeker nog twee jaar geduldig opbouwwerk zal vergen) en op dit moment nog meer wensen ?

Juist: een goeie koude Duvel en straks een Belgische wereldkampioen in Valkenburg.

En voor Ilse (mama van Maxim): een heet strijkijzer

Mag ik tenslotte iedereen vragen eens naar de Lennikse site te surfen <www.kfclennik.be> want er staan “aangeraden” artikels te lezen

over “medische screening” en het “clubreglement”.

Op de tab “blogs” vinden jullie voortaan ook deze nabeschouwingen terug, webmaster Jorn(Van Ginderdeuren) draagt daar zorg voor.

Waarvoor onze dank.

Prettig nieuws trouwens van de weerman: er zijn bakken regen op komst.

En dat zal de harde velden deugd doen.

Anderzijds hoop ik dat de regen onze maandagavond training niet in het gedrang brengt.

Mailbox in de gaten houden dus, morgenavond.

Trainer Patrick,